

Kohtuasi C-403/19

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

24. mai 2019

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Conseil d'État (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

24. aprill 2019

Kaebuse esitaja:

Société Générale S.A

Vastustaja:

Ministre de l'Action et des Comptes publics

CONSEIL D'ÉTAT,

lahendades

kohtuasja,

[...]

PRANTSUSE VABARIIK

PRANTSUSE RAHVA NIMEL

[...]

[...]

[...]

[...]

[...] [haldusandmed] [...] Võttes arvesse järgmist menetlust:

aktsiaselts Société Générale esitas Tribunal administratif de Montreuil'le (Montreuil' halduskohus) nõude teha otsus tema vabastamise kohta äriühingu tulumaksu täiendavatest maksetest ning nendega seotud trahvidest, mida tema

suhtes kohaldati maksustamisaastatel 2004 ja 2005 seoses sellega, et ta on äriühingut Société Générale Asset Management (SGAM) Banque hõlmava integreeritud maksunduskontserni emaettevõtja. 3. veebruari 2011. aasta kohtuotsusega [...] rahuldab Tribunal administratif de Montreuil (Montreuil' halduskohus) selle nõude.

17. märtsi 2016. aasta kohtuotsusega [...] rahuldab Cour administrative d'appel de Versailles (Versailles' apellatsiooniaseme halduskohus) ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'Etat' (eelarve, rahanduse, avaliku teenistuse ja riigireformi minister) apellatsioonkaebuse, tühistas selle kohtuotsuse ning taastas äriühingu kohustuse maksta täiendavaid makse, millest esimese astme kohus oli äriühingu vabastanud.

[...] Société Générale palub riiginõukogul:

- 1) tühistada nimetatud kohtuotsus;
- 2) lahendada kohtuvaidlus sisuliselt ja jätta ministri apellatsioonkaebus rahuldamata;
- 3) teise võimalusena esitada Euroopa Kohtule eelotsuse küsimus; [lk 2]
- 4) mõista halduskohtumenetluse seadustiku (code de justice administrative) artikli L. 761–1 alusel riigilt välja summa 5000 eurot.

Äriühing väidab, et cour administrative d'appel de Versailles (Versailles' apellatsiooniaseme halduskohus):

- ei vastanud pärast esimese astme halduskohtu otsuse tühistamist äriühingu kõnealuses kohtus esitatud väitele, mis põhines võimalusel tugineda viitenumbriga 5 I-3226 põhihaldusdokumendis sisalduvale formaalsele tõlgendusele, ja eiras maksmenetluse seadustiku (livre des procédures fiscales) artikli L.80 A sätteid;
- on teinud faktiliste asjaolude õiguslikul hindamisel vea ja jätnud arvesse võtmata üldise maksuseadustiku (code général des impôts) ning vastavalt Prantsusmaa ja Itaalia, Prantsusmaa ja Ühendkuningriigi ning Prantsusmaa ja Madalmaade vahel sõlmitud maksulepingute artikli 24 koostoimes kohalduvad sätted, leides, et rahasummade näol, mida äriühing SGAM Banque maksis oma klientidele väärtpaberite eest, mida ta sai neile antud väärtpaberilaenu tagatisena või mis maksti fondide struktureerimise tehingute käigus, on maksulepingute alusel äriühingu suhtes kohaldatava maksu ümberarvutuse ülempiiri arvutamisel käsitatavad kuludena, mis tuleb nendelt väärtpaberitelt välisriikidest saadud dividendidest maha arvata;
- on oma otsust ebapiisavalt põhjendanud ja väärtõlgendanud kohtule esitatud dokumente, tuues esile, et kohus piirdus üksnes äriühingu SGAM Banque lepinguosalistele makstud summade ning kõnealuste väärtpaberite omandamise, säilitamise või võõrandamise vahelise otsese seose olemasolu vaidlustamisega;

– on oma otsust ebapiisavalt põhjendanud ning rikkunud õigusnormi, leides, et väärpaberilaenulepingute kohaldamise või fondide struktureerimise tehingute käigus makstud summade mahaarvamine maksu ümberarvutuse ülempiiri arvutamisel ei kahjusta Euroopa Liidu õigusega kaitstud kapitali vaba liikumist.

[...] Ministre des Finances et des Comptes publics (rahandus- ja eelarveminister) palub jätta kaebus rahuldamata. Ta väidab, et Société Générale'i väited ei ole põhjendatud.

Võttes arvesse toimikus olevaid dokumente;

arvestades:

- Euroopa Ühenduse asutamislepingut;
- Euroopa Liidu toimimise lepingut;
- Prantsuse Vabariigi ja Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendkuningriigi valitsuse vahelist tulumaksuga topeltmaksustamise vältimise ning maksudest hoidumise tõkestamise lepingut, mis allkirjastati Londonis 22. mail 1968; [lk 3]
- Prantsuse Vabariigi ja Madalmaade Kuningriigi valitsuse vahelist tulu- ja kapitalimaksuga topeltmaksustamise vältimise ning maksudest hoidumise tõkestamise lepingut, mis allkirjastati 16. märtsil 1973;
- Prantsuse Vabariigi ja Itaalia Vabariigi valitsuse vahelist tulu- ja kapitalimaksuga topeltmaksustamise vältimise ning maksudest hoidumise tõkestamise lepingut, mis allkirjastati 5. oktoobril 1989;
- üldist maksuseadustikku (code général des impôts) ja maksumenetluse seadustikku (livre des procédures fiscales);
- Euroopa Kohtu 12. detsembri 2002. aasta otsust kohtuasjas C–385/00 (ECLI:EU:C:2002:750);
- Euroopa Kohtu 14. novembri 2006. aasta otsust kohtuasjas C–513/04 (ECLI:EU:C:2006:713);
- Euroopa Kohtu 20. mai 2008. aasta otsust kohtuasjas C–194/06 (ECLI:EU:C:2008:289);
- Euroopa Liidu Kohtu 10. veebruari 2011. aasta otsust kohtuasjas C–436/08 ja C–437/08 (ECLI:EU:C:2011:61);
- Euroopa Liidu Kohtu 28. veebruari 2013. aasta otsust kohtuasjas C–168/11 (ECLI:EU:C:2013:117);
- Euroopa Liidu Kohtu 17. septembri 2015. aasta otsust kohtuasjas C–10/14, C–14/14 ja C–17/14 (ECLI:EU:C:2015:608);

– Euroopa Liidu Kohtu 24. oktoobri 2018. aasta otsust kohtuasjas C–602/17 (ECLI:EU:C:2018:856);

– Euroopa Liidu Kohtu 14. märtsi 2019. aasta otsust kohtuasjas C–174/18 (ECLI:EU:C:2019:205);

– Conseil d’Etat’ (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) 7. detsembri 2015. aasta otsust kohtuvaidluse nr 357189 kohta (ECLI:FR:CESSR:2015:357189.20151207);

– halduskohtumenetluse seadustikku (code de justice administrative);

[...] [menetlusjuhised]

Arvestades järgmist:

1. Üldise maksuseadustiku (code général des impôts) artiklis 39 on sätestatud: „*1. Puhaskasum saadakse pärast kõikide kulude mahaarvamist [...]*“. Sama seadustiku artikli 209 I osa esimeses lõigus oli vaidlusaluse maksustamise aastatel sätestatud: „*Ilma et see kahjustaks käesoleva jaotise sätete kohaldamist, määratakse äriühingu tulumaksuga maksustatav kasum [lk 4] kindlaks eeskirjade järgi, mis on kehtestatud artiklites 34–45 [...], võttes arvesse üksnes kasumit, mis on saadud Prantsusmaal käitatavatest ettevõtetest ning ettevõtetest, mille maksustamise õigus on antud Prantsusmaale topeltmaksustamise vältimise rahvusvahelise lepingu alusel [...]*“. Sama seadustiku artikli 220 punktis 1 oli kõnealuse maksustamise aastatel sätestatud: „*a) Nõuetekohase põhjenduse esitamisel arvatakse maks, mis on kinni peetud äriühingu või juriidilise isiku artiklites 108–119, 238 septies B ja 1678bis osutatud käibekapitalilt saadud tulust, maha tema maksusummast, mis on arvestatud käesoleva peatüki sätete alusel. / Seejuures ei või selline mahaarvamine ületada selle maksu osa, mis vastab kõnealuse tulu summale. / b) Artiklites 120–123 osutatud välisriigist pärineva tulu puhul on mahaarvamine piiratud summaga, mis vastab ümberarvutusele välisriigis kinnipeetud maksusumma ulatuses või kohaldatavale maksusumma vähendamisele, nagu see on ette nähtud rahvusvahelistes lepingutes [...]*“.
2. Prantsusmaa ja Itaalia vahel 5. oktoobril 1989 sõlmitud topeltmaksustamise vältimise ning maksudest hoidumise tõkestamise lepingu artiklis 10 on sätestatud: „*1. Dividende, mida äriühing, kes on lepinguosalise riigi resident, maksab teise lepinguosalise riigi residendile, maksustatakse selles teises riigis. / 2. Seejuures maksustatakse neid dividende samuti selles lepinguosalises riigis, mille resident on dividende maksev äriühing, vastavalt selle riigi seadustele [...]*“. Sama lepingu artiklis 24 on sätestatud: „*Topeltmaksustamist välditakse järgmiselt: /1. Prantsusmaa puhul: a) Itaaliast saadud kasumit ja muud tulu, mida maksustatakse seal vastavalt käesolevale lepingule, maksustatakse ka Prantsusmaal, kui neid saab Prantsusmaa resident. Itaalias tasutud maksu Prantsusmaal maksustatava tulu arvutamisel maha ei arvata. Kuid tulusaajal on õigus maksu ümberarvutusele, mille tulemus arvatakse maha Prantsuse maksust,*

millega maksustatava summa sisse see tulu on arvatud. Maksu ümberarvutus võrdub: / – artiklites 10, 11, 12, 16 ja 17 [...] osutatud tulu puhul Itaalias makstud maksusummaga, vastavalt nende artiklite sätetele. See ei või ületada sellelt tulult [...] Prantsusmaal võetava maksu summat“.

3. Prantsusmaa ja Ühendkuningriigi vahel 22. mail 1968 sõlmitud topeltmaksustamise vältimise ning maksudest hoidumise ja maksupettuse tõkestamise lepingu artiklis 9 oli vaidlustatud maksuotsuse tegemise ajal sätestatud: „1. a) Dividende, mida äriühing, kes on Ühendkuningriigi resident, maksab Prantsusmaa residendile, maksustatakse Prantsusmaal. / b) Kui Prantsusmaa residendil on õigus sellise dividendiga seoses maksu ümber arvutada käesoleva artikli lõike 2 alusel, võib maksu sisse nõuda ka Ühendkuningriik [...]. / 2. Ilma et see kahjustaks käesoleva artikli lõigete 3, 4 ja 5 kohaldamist, on Prantsusmaa residendil, kes saab Ühendkuningriigi residendist äriühingult dividende ja on tegelik kasusaaja ning kelle suhtes seoses nende dividendidega kohaldatakse maksu, õigus sellega seonduva maksu ümberarvutusele, mida oleks kohaldatud Ühendkuningriigi residendist füüsilise isiku suhtes, kui ta oleks saanud kõnealuseid dividende, samuti on tal õigus saada maksu ümberarvutuse ülejäänud osa tagasi Ühendkuningriigis tasumisele kuuluvast maksust“. Sama lepingu artiklis 24 oli vaidlustatud maksuotsuse tegemise ajal sätestatud: „Topeltmaksustamist välditakse järgmiselt: / [...] b) Prantsusmaa puhul: / [...] ii) Prantsusmaa võimaldab Prantsusmaa residendile, kes saab artiklites 9 ja 17 osutatud Ühendkuningriigist pärinevat tulu ja on maksustatud Ühendkuningriigis kõnealuste artiklite sätete kohaselt, maksu ümberarvutuse, mille suurus vastab Ühendkuningriigis makstud maksusummale. See maksu ümberarvutus, mis ei tohi ületada Prantsusmaal asjaomaselt tulult sisse nõutavat maksu, arvatakse maha käesoleva lepingu artikli 1 lõike 1 punktis b osutatud maksust, millega maksustatava summa sisse see tulu on arvatud [...]“.
- [lk 5]**
4. Prantsusmaa ja Madalmaade vahel 16. märtsil 1973 sõlmitud topeltmaksustamise vältimise ning maksupettuse ja maksudest hoidumise tõkestamise lepingu artiklis 10 on sätestatud: „1. Dividende, mida äriühing, kes on lepinguosalise riigi resident, maksab teise lepinguosalise riigi residendile, maksustatakse selles teises riigis. / 2. Seejuures võib neid dividende maksustada samuti selles lepinguosalisel riigis, mille resident on dividende maksev äriühing, vastavalt selle riigi seadustele [...]“. Sama lepingu artiklis 24 on sätestatud: „On kokku lepitud, et topeltmaksustamist välditakse järgmiselt: / [...] B. – Prantsusmaa puhul: / [...] b) Mis puudutab artiklites 8, 10, 11, 16 ja 17 osutatud tulu, mille suhtes kohaldatakse vastavalt nendele artiklitele Madalmaade maksu, siis Prantsusmaa võimaldab isikutele, kes on Prantsusmaa residendid ja saavad niisugust tulu, maksu ümberarvutuse Madalmaade maksuga võrdses summas. / See maksu ümberarvutus, mis ei tohi ületada Prantsusmaal asjaomaselt tulult sisse nõutavat maksu, arvatakse maha artikli 2 lõike 3 punktis b osutatud maksust, millega maksustatava summa sisse see tulu on arvatud [...]“.

5. Punktis 1 viidatud üldise maksuseadustiku (code général des impôts) artikli 220-1 punktist b tuleneb, et selles sättes osutatud välisriigis kinnipeetud maksu mahaarvamine Prantsusmaal võetavast maksust on piiratud kinnipeetud maksusummale vastava maksu ümberarvutusega vastavalt rahvusvahelistes maksulepingutes kokkulepitule. Eeldusel, et Prantsusmaa ja mõne teise riigi vahel sõlmitud topeltnmaksustamise vältimise lepingus on sätestatud, nagu punktides 2–4 nimetatud lepingute puhul, et kui Prantsusmaa äriühingu tulumaksu kohustuslane saab dividende teise liikmesriigi residendist äriühingult ning nendelt peetakse maks selles riigis kinni, on Prantsusmaal õigus maksustada kõnealuse esimese äriühingu saadud dividende, kuid sellel äriühingul on õigus maksu ümberarvutusele, mis arvatakse äriühingu tulumaksust maha, kusjuures selline maksu ümberarvutus ei või olla suurem kui kõnealusele tulule vastav Prantsusmaa maksusumma, seejuures tuleb maksu ümberarvutuse ülempiir määratleda – kui maksulepingus ei ole sätestatud teisiti, kohaldades kõiki üldise maksuseadustiku (code général des impôts) sätteid, mis käsitlevad äriühingu tulumaksu, sealhulgas artikli 39 sätteid, mida kohaldatakse seoses äriühingu tulumaksuga artikli 209 alusel, see tähendab, et kui erisätetega ei ole ette nähtud teisiti –, arvates jaotatud dividendide summast enne maksu mahaarvamist maha põhjendatud kulud, mis on seotud dividendide saamise aluseks olnud väärtpaberite omandamise, hoidmise või võõrandamisega ja mis on dividendide saamisega otseselt seotud ja mille eest ei ole vastutasuna varad suurenenud.
6. Cour administrative d'appel de Versailles'le (Versailles' apellatsiooniasutuse halduskohus) esitatud dokumentidest ilmneb, et 2004. ja 2005. aastal andis Société Générale Asset Management (SGAM) Banque ühelt poolt väärtpaberilaene ja teiselt poolt tegi fondide struktureerimistehinguid. Väärtpaberilaenutehingud hõlmasid seda, et laenaja loovutas väärtpaberid, mis olid SGAM Banque laenatud väärtpaberite tagatiseks, nii et äriühing sai nende ajutiseks omanikuks. SGAM Banque'i ja teiste lepinguosaliste vahel sõlmitud OSLA tüüplepingu (Overseas Securities Lender's Agreement) artikli 6 punkti G alapunktis i on sätestatud, et SGAM Banque on põhimõtteliselt kohustatud neile tagastama tagatiseks antud väärtpaberitega samaväärsed väärtpaberid, nii et neil on õigus saada nende väärtpaberite alusel makstavaid dividende. Artikli 6 punkti G alapunktis ii on samuti sätestatud, et kui SGAM Banque ei tagasta väärtpabereid, mis võimaldavad laenajal saada dividende, peab ta laenajale maksma rahasumma või andma üle varasid, mille väärtus võrdub nende dividendidega. Fondide struktureerimise tehingud hõlmasid ennekõike aktsiate kindlaksmääratud kogumite [lk 6] haldamist SGAM Banque'i poolt lepinguosaliste määratletud haldusprofiilide kohaselt. Selle tegevuse raames sai SGAM Banque nende kindlaksmääratud aktsiate kogumisse kuuluvate ja tema omandatud väärtpaberite eest makstavaid dividende, kuid tal oli teiste lepinguosaliste ees kohustus maksta neile saadud dividendidega võrdne summa ning samuti kompenseerida väärtpaberite väärtuse suurenemist. Vastutasuks maksid lepinguosalistes SGAM Banque'ile kindlasummalist tasu aktsiakogumi haldamise eest.

7. Kõnealuse kaht tüüpi tegevuse käigus sai SGAM Banque Itaalia, Ühendkuningriigi ja Madalmaade residentidest äriühingute väärtpaberite eest dividende, millelt peeti kinni vastavad maksud nendes kolmes riigis. SGAM Banque'i raamatupidamise kontrollimisel seadis maksuamet kahtluse alla 2004. ja 2005. lõpetatud majandusaasta Prantsusmaa äriühingu tulumaksu maksusumma vähendamise kinnipeetud summale vastava maksu ümberarvutuse tulemuse ulatuses. [...] [Leheküljel 1 esitatud menetluse kirjelduse kordus]
8. Société Générale väidab, et kohus rikkus õigusnormi, lükates tagasi väite, mis põhines asjaolul, et punktis 5 osutatud eeskirjade kohaldamine toob kaasa liidu õigusega kaitstava kapitali liikumise vabaduse eiramise. Äriühing märgib, et välisriikide väärtpaberitega tehtavad tehingud, mida teevad Prantsusmaa äriühingu tulumaksuga maksustatavad äriühingud, on ebasoodsamas olukorras võrreldes tehingutega, mis hõlmavad Prantsusmaa äriühingute väärtpabereid, kuna Prantsusmaa sõlmitud rahvusvahelistes maksulepingutes dividendide ühelt poolt dividendide päritoluriigi ja teiselt poolt Prantsusmaa tehtava topeltmaksustamise vältimiseks sätestatud maksu ümberarvutuse ülempiiri arvutusmeetod ei võimalda dividendide päritoluriigi kinnipeetud maksu Prantsusmaa äriühingu tulumaksust täielikult maha arvata. Äriühing tugineb sellega seoses Euroopa Kohtu 17. septembri 2015. aasta kohtuotsusele Miljoen, X ja Société Générale, C-10/14, C-14/14 ja C-17/14 ning 28. veebruari 2013. aasta kohtuotsusele Beker, C-168/11.
9. Conseil d'État märgib, et punktis 5 osutatud eeskirjade eesmärk on kompenseerida vähem soodsat olukorda, mis võib tuleneda eri liikmesriikide maksupädevuse samaaegsest kohaldamisest ning et selle kompenseerimismehhanismi rakendamiseks arvutatakse mahaarvamise ülempiir nii, et välisriigist saadud dividendide suhtes, millest maksusumma on kinni peetud, kohaldatakse üldise maksuseadustiku üldisi sätteid, seejuures arvatakse enne kinnipidamist dividendidest mahaarvatud kulud samuti maha ka selleks, et määrata kindlaks Prantsusmaa äriühingu tulumaksuga maksustatavat summat. Nendest eeskirjadest ilmneb Prantsusmaa võetud kohustus loobuda, vaadeldaval juhul täielikult, maksutulust, mida ta oleks saanud välisriigis makstud dividendide äriühingu tulumaksuga maksustamisest. Conseil d'État märgib, et nende eeskirjade kohaldamise alusel saadud maksu ümberarvutuse tulemusest suurema summa maksust vabastamine viiks mitte üksnes sellise loobumiseni, vaid tooks kaasa ka olukorra, kus Prantsusmaa kannab osaliselt või täielikult maksukulud, mis on seotud nende dividendide maksustamisega nende päritoluriigis. [lk 7]
10. Euroopa Liidu Kohtu kohtupraktikast tuleneb, et liidu tasandil ühtlustamis- või harmoneerimismeetmete puudumisel jääb liikmesriikidele õigus määratleda kahe- või ühepoolsete lepingute raames maksustamisepädevuse jaotuse pidepunktid, ja et selle pädevuse jaotuse kaitse on õiguspärane eesmärk, mida Euroopa Kohus on tunnustanud (vt 17. septembri 2015. aasta kohtuotsus Miljoen, X ja Société Générale C-10/14, C-14/14 ja C-17/14, punkt 76). Seejuures ei nähta praegu kehtivates liidu õigusnormides ette üldisi kriteeriume liikmesriikide vahel pädevuste jaotamiseks seoses liidusiseselt topeltmaksustamise kaotamisega. Seega

ei tähenda asjaolu, et nimetatud dividende võivad maksustada nii liikmesriik, kust dividendid on pärit, kui ka liikmesriik, kus aktsionär on resident, et liikmesriigil, kus aktsionär on resident, on liidu õiguse alusel kohustus vältida ebasoodsat olukorda, mis võib tekkida nende kahe liikmesriigi vahel jagatud pädevuse teostamise tulemusel (suurkoja 14. novembri 2006. aasta kohtuotsus Kerckhaert ja Morres, C-513/04, punkt 22; ja 10. veebruari 2011. aasta kohtuotsus Haribo Lakritzen Hans Riegel ja Österreichische Salinen, C-436/08 ja C-437/08, punkt 170). Samas on liikmesriigid kahepoolsete topeltmaksustamise vältimise lepingutega niiviisi jaotatud maksustamispädevuse teostamisel kohustatud järgima liidu eeskirju (12. detsembri 2002. aasta kohtuotsus de Groot, C-385/00, punkt 94; 28. veebruari 2013. aasta kohtuotsus Beker, C-168/11, punkt 34; ja 14. märtsi 2019. aasta kohtuotsus Jacob ja Lennertz, C-174/18, punkt 25). Konkreetsemalt, kui liidu õigusega ei panda liikmesriigile kohustust hüvitada järjestikuse maksustamise ebasoodsat tagajärge, mis on tingitud eri liikmesriikidele kuuluva maksupädevuse paralleelsest teostamisest, peab liikmesriik, kes on otsustanud ette näha sellise kompenseerimise, tegema seda liidu õiguse kohaselt (suurkoja 20. mai 2008. aasta kohtuotsus Orange European Smallcap Fund, C-194/06, punkt 47). Samas on topeltmaksustamise vältimise lepingu eesmärk vältida olukorda, kus sama tulu maksustatakse mõlemas lepingu osalisriigis, mitte aga tagada, et ühes osalisriigis maksukohustuslaselt sissenõutud maks ei oleks suurem sellest, mida temalt oleks nõutud teises osalisriigis, seega ebasoodsamat maksustamist, mis tuleneb maksustamispädevuse jaotusest kahe liikmesriigi vahel, millest üks on maksumaksja elukohariik ja teine on tulu päritoluriik ning nende kahe riigi maksusüsteemide erinevusest, ei saa pidada õigusvastaseks diskrimineerimiseks või erinevaks kohtlemiseks (24. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus Sauvage ja Lejeune, C-602/17, punkt 28).

11. Kuivõrd puudub Euroopa Liidu Kohtu kohtupraktika liikmesriikide kaalutlusruumi kohta olukorras, kus nad võtavad vastu topeltmaksustamise vältimise mehhanismi, mida kohaldatakse liikmesriigi residentist äriühingule teisest riigist pärinevate dividendide maksmisel, mille korral sellel äriühingul on õigus maksu ümberarvutusele, mis arvatakse maha ulatuses, mis vastab nendelt dividendidelt võetavale maksusummale riigis, mille resident ta on, sõltub Société Générale'i väitele antav vastus sellest, kas Euroopa Ühenduste asutamislepingu artikli 56, millest sai Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 63, kohaselt asjaolu, et punktis 5 nimetatud eeskirjade kohaldamine selleks, et kompenseerida dividendide topeltmaksustamist olukorras, kus ühe liikmesriigi residentist äriühingule, kes on selles riigis äriühingu tulumaksu kohustuslane, maksab teise riigi residentist äriühing dividende, millest peetakse selle teise riigi maksupädevuse kohaldamisel maks kinni, võib tekitada ebasoodsa olukorra esimeses riigis äriühingu tulumaksu kohustuslaste poolt välisriikide äriühingute väärtpaberitega tehtavate tehingute kahjuks, [lk 8] eeldab, et see liikmesriik läheb juhul, kui on otsustatud topeltmaksustamise kompenseerida, kaugemale kui loobumine maksutulust, mida ta oleks saanud äriühingu tulumaksu kohaldamisel vaadeldaval juhul.

12. See küsimus on Conseil d'État' (Prantsusmaa kõrgeima halduskohtuna tegutsev riiginõukogu) menetluses oleva vaidluse lahendamise jaoks otsustava tähtsusega ning selle tõlgendamine on keeruline. Seepärast tuleb sellega seoses pöörduda Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 267 kohaselt Euroopa Liidu Kohtu poole ja peatada menetlus äriühingu Société Générale kaebuses, kuni see kohus teeb otsuse,

OTSUSTAB:

Artikkel 1. Société Générale'i kaebuse menetlemine peatatakse, kuni Euroopa Liidu Kohus annab vastuse järgmisele küsimusele: kas Euroopa  henduste asutamislepingu artikli 56, millest sai Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 63, kohaselt asjaolu, et käesoleva otsuse punktis 5 osutatud eeskirjade kohaldamine selleks, et kompenseerida dividendide topeltmaksustamist olukorras, kus ühe liikmesriigi residendist  riiuhingule, kes on selles riigis  riiuhingu tulumaksu kohustuslane, maksab teise riigi residendist  riiuhing dividende, millest peetakse selle teise riigi maksupädevuse kohaldamisel maks kinni, võib tekitada ebasoodsa olukorra esimeses riigis  riiuhingu tulumaksu kohustuslaste poolt välisriikide  riiuhingute v artpaberitega tehtavate tehingute kahjuks, eeldab, et see esimene liikmesriik läheb juhul, kui on otsustatud topeltmaksustamine kompenseerida, kaugemale, kui loobumine maksutulust, mida ta oleks saanud  riiuhingu tulumaksu kohaldamisel vaadeldaval juhul?

Artikkel 2. Käesolevast otsusest antakse teada Société Générale'ile, rahandus- ja riigieelarve ministrile ja Euroopa Liidu Kohtu kohtusekret rile.

Otsuse koopia edastatakse peaministrile ning Majanduskoost o ja Arengu Organisatsiooni peasekretärile. [lk 9]

[...] [läbivaatamisega seotud juhised]

[...] 24. aprill 2019.

[...]

[...] [allkirjad] [...] [täitekorraldus]

[...]